

nævntes ligeledes, at forslaget måtte ses som et skridt tilbage i forhold til de seneste års bestræbelser for at samle og smidiggøre bevillingsproceduren for bistandsvirksomheden. Fra amerikansk side påpegedes endvidere faren for, at UNIDO i de første år ikke ville være i stand til at finde anvendelse for alle de midler, der således måtte blive stillet til dens disposition, hvilket ville betyde et tilsvarende tab for den samlede bistandsvirksomhed, idet disse midler ikke ville kunne overføres til andre formål.

Et flertal af udviklingslandene ønskede imidlertid gennem vedtagelsen af den forelagte resolution at understrege UNIDOS autonome karakter. Resolutionen blev vedtaget med 56 stemmer for, 17 imod medens 26 afstod. Imod stemte størstedelen af landene i vestgruppen, medens de østeuropæiske lande tilligemed visse latinamerikanske lande samt Østrig, Grækenland, Israel, Italien, Portugal, Spanien og Tyrkiet afstod.

På sit møde i plenarforsamlingen den 12. december 1967 bragtes først et i 5. udvalg vedtaget ændringsforslag til 1. operative paragraf til afstemning, i henhold til hvilket generalforsamlingen ville beslutte at oprette et særligt kapitel under afsnittet „økonomisk udvikling, social udvikling og offentlig administration“ under del V i FNs regulære budget til ovennævnte formål. Fordelen ved at oprette et nyt kapitel og ikke et nyt afsnit ville bestå i, at evt. uudnyttede midler kan overføres fra det ene kapitel til det andet inden for et afsnit, men derimod ikke fra afsnit til afsnit. Risikoen for at resolutionen skulle komme til at medføre tab af bevilligede ressourcer til teknisk bistand ville hermed blive formindsket. Ændringsforslaget blev imidlertid af plenarforsamlingen forkastet efter navneopråb med 61 stemmer imod (u-lande), 37 stemmer for (vest- og østlande) medens 12 afstod (u-lande).

Den resterende del af 1. operative paragraf blev vedtaget med 61 stemmer for (u-lande), 20 stemmer imod (vestlige lande) og 20 afstod (østlandene). Paragraffen som helhed blev vedtaget med 75 stemmer for (u-lande), 23 stemmer imod (vestlige lande, samt bl. a. *Sovjetunionen*, Ungarn og Bulgarien) medens 13 afstod (Østrig, Israel, Italien, Portugal, Rumænien og visse østlande).

Operative paragraf 3 vedtoges med 74 stemmer for, 19 imod medens 17 afstod

Resolutionen (res. 2298) som helhed blev af generalforsamlingen vedtaget med 74 stemmer for (u-lande), 17 stemmer imod (vestlige lande) og 20 afstod (Østrig, Israel, Italien, Portugal, østlandene og enkelte u-lande).

2. På grundlag af en oprindelig af Polen fremlagt resolutionstekst introducerede Rumænien med en noget udvidet kreds af medforslagsstillere, overvejende u-lande, et resolutionsforslag i hvilket generalforsamlingen:

Med tilfredshed tager rapporten fra UNIDOS styrelsesråd til efterretning; giver sin tilslutning til UNIDOS fremtidige arbejdsprogram; indbyder UNIDO til i samarbejde med forskellige FN-organer at studere mulighederne for at øge det internationale industrielle samarbejde; samt anmoder eksekutivdirektøren om at rapportere til 3. samling i UNIDOS styrelsesråd om gennemførelsen af nærværende resolution.

Trods nogen modstand fra visse vestlige lande, især fordi man fandt resolutionen overflødig, blev denne dog enstemmigt vedtaget i 2. udvalg.

På plenarforsamlingens møde den 12. december 1967 blev resolutionen (res. 2299) vedtaget med 101 stemmer for, ingen imod medens 2 afstod (Storbritannien og Australien).

2. udvalgs beretning: A/6874.

FNs virksomhed i forbindelse med uddannelse af nationalt teknisk personel med henblik på hurtigere industrialisering af udviklingslandene.

(Dagsordenens punkt 44).

2. udvalg behandlede ovennævnte spørgsmål på 6 møder i tiden 12.-18. oktober 1967.

I. Debatten.

Debatten i 2. udvalg blev i høj grad præget af, at det lykkedes *Den ukrainske socia-*